

på tale. Det nærmere indhold af uddannelsesaktiviteterne vil indgå i forhandlingerne omkring ordningens praktiske tilrettelæggelse.

Da det må tillægges stor vægt, at det relevante uddannelses tilbud i det konkrete tilfælde kan gives på det rigtige tidspunkt, er det vigtigt, at der ikke opstår flaskehalse i uddannelseskapa- citeten. På grundlag af et foreløbigt skøn over antallet af langtidsledige, som vil falde for 26 ugers reglen i 1979 og 1980, kan der anslås et behov for en vis udvidelse af kapaciteten på arbejdsmarkedsuddannelserne, navnlig specialarbejderuddannelsen.

IV. De økonomiske og administrative konsekvenser.

Hovedsigtet med forslaget er at bringe de langtidsledige fra en understøttelsessituation til en aktiv beskæftigelsessituation, d.v.s. at ændre denne gruppes indkomstforhold fra at modtage forskellige former for overførselsesindkomster, f. eks. arbejdsløshedsdagpenge, social bistandshjælp m.v. til en lønindkomst fra ansættelse enten i den private sektor eller i den offentlige sektor.

Det offentliges bruttoudgifter ved forslaget vil derfor altovervejende bestå af ansættelsesudgifter, d.v.s. den statslige genoptrænings- og genplaceringsydelse og de kommunale lønudgifter, samt mindre udgifter til uddannelsesaktiviteter, til arbejdsformidlingen og til øvrige administrative foranstaltninger. Besparelserne vil falde på statens udgifter til arbejdsløshedsdagpenge og statens og kommunernes udgifter til bistandshjælp.

Beregningerne for såvel statens som kommunernes område omfatter udelukkende jobtilbudsperioden på 9 måneder, da det er vanskeligt at skønne over en række relevante spørgsmål udover denne periodes varighed. Det er f.eks. vanskeligt, inden

de første erfaringer fra ordningen foreligger, at give et kvalificeret skøn over, hvor mange der vil forblive i beskæftigelse efter jobtilbudsperiodens udløb. Det er ligeledes et væsentligt spørgsmål, hvad der ville være sket på bistandsområdet såfremt de langtidsledige havde mistet dagpengere- ten.

Efter forslaget kan 12.000 få et tilbud i løbet af 4. kvartal 1978, og 25.000 i hvert af årene 1979 og 1980, d.v.s., at der i alt dimensioneres med, at 62.000 kan få et tilbud om genoptræning og gen- placering.

Antallet af langtidsledige, der skal have et tilbud kan pr. 1. januar 1979 opgøres til ca. 11.000. Hertil kommer, at også de ca. 1.000 medlemmer, der faldt for 26 ugers reglen inden moratorieordningens start 15. november 1977, skal have et job- tilbud, hvis de henvender sig til arbejdsformidlin- gen herom.

I løbet af hvert af årene 1979 og 1980 vil yderli- gere 18.000 have krav på at få et tilbud. Når man vender tilbage til reglen om, at man skal have haft arbejde i 26 uger inden for de sidste 3 år vil der opstå behov for yderligere tilbud om arbejde. For- slaget har en sådan overskudskapacitet, idet det som nævnt er dimensioneret til 62.000 tilbud, mens kun 48.000 skal have et tilbud.

Ved beregningen af antallet af personer, der skal have et tilbud, er der taget hensyn til, at nogle af de langtidsledige vil gå på efterløn, få arbejde m.v. eller være omfattet af ungdomsforanstaltningerne. Desuden forudsættes det, at arbejdsløshed- skassen har opfyldt sin forpligtelse efter § 65.

De samlede udgifter og besparelser for staten og kommunerne er vist i følgende skema. Et ÷ foran et tal i nettorækken angiver, at der er tale om en nettobesparelse.